

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **1. W.G.**

2. Z.W.

skazanych z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 65 § 1 k.k.s.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 4 lutego 2026 r.,

wniosku obrońcy W.G.

o wyłączenie sędzi Sądu Najwyższego A.D. od udziału w rozpoznaniu sprawy II KK 542/25,

na podstawie art. 42 § 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił

**wyłączyć sędzię Sądu Najwyższego A.D. od udziału w
rozpoznaniu sprawy II KK 542/25.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęły kasacje obrońców W.G. i Z.W. od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 14 sierpnia 2025 r., sygn. akt V Ka 357/25, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 31 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 114/20.

Sprawa ta, zarejestrowana pod sygnaturą II KK 542/25, została zarządzeniem Prezesa Izby Karnej z dnia 29 grudnia 2025 r. przydzielona do referatu SSN A.D.

W dniu 8 stycznia 2026 r. obrońca W.G. złożył wniosek o wyłączenie sędzi SN A.D. od rozpoznania niniejszej sprawy z uwagi na istnienie uzasadnionych wątpliwości co do jej bezstronności, wynikających z udziału w jej powołaniu na urząd sędziego Sądu Najwyższego Krajowej Rady Sądownictwa w składzie sprzecznym z Konstytucją Rzeczypospolitej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotowy wniosek opiera się na okolicznościach kwestionujących bezstronność wyznaczonej do rozpoznania sprawy sędzi Sądu Najwyższego, a związanych z jej powołaniem na urząd sędziego Sądu Najwyższego w dotkniętej wadą prawną procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej, na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., w sposób niezgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, które w odniesieniu do sędziów Sądu Najwyższego skutkuje każdorazowo uznaniem Sądu z ich udziałem za nienależycie obsadzony (por. uchwała trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20). Wynika to z wyjątkowego statusu sędziów Sądu Najwyższego i kluczowych kompetencji tego Sądu, mającego gwarantować niezakłócone, prawidłowe funkcjonowanie demokratycznego państwa prawnego oraz obiektywny standard niezależności, niezawisłości i bezstronności orzekania (por. ibidem).

Z tego względu wielokrotnie już Sąd Najwyższy wskazywał na potrzebę wyłączenia sędzi SN A.D. od rozpoznania spraw z uwagi na brak przymiotu niezawisłości i bezstronności, m.in. w postanowieniach z dnia 28 maja 2024 r., I KK 124/24, z dnia 6 listopada 2024 r., I KK 162/23 czy z dnia 12 maja 2025 r., I KK 147/24. Sąd Najwyższy w niniejszym składzie w pełni wyrażone w tych judykatach zapatrywania aprobuje i uznaje za własne.

Mając nadto na uwadze, że wielokrotnie już w orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażano pogląd, iż w sytuacji wystąpienia ryzyka nieprawidłowej obsady sądu uzasadnione jest zastosowanie instytucji wyłączenia sędziego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 czerwca 2022 r., V KO 43/22; z dnia 23 czerwca 2022 r., II KO 48/22; z dnia 28 lipca 2022 r., V KO 69/22; z dnia 25 listopada 2021 r., I CSKP 524/21; z dnia 16 września 2022 r., III KK 339/22),

należało uwzględnić wniosek o wyłączenie sędzi Sądu Najwyższego A.D. od udziału w niniejszej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł]